

Manson [Teatre el dia del judici: el llibre de Manson] i *Citizen Tania* [Ciudadana Tania] són relats sobre la família Manson i la surrealista història de Patty Hearst, àlies "Tania", que va ser segrestada per l'Exèrcit Simbiòtic d'Alliberament i va participar en diversos atracaments organitzats pel grup que l'havia segrestat. El seu vídeo més recent, titulat *Red Tide Rising: Venice and Mars* [Marea roja pujant: Venècia i Mart, 2001], tracta sobre la vida de Jim Morrison.

Els dibuixos de Pettibon rebutgen l'aura d'obra mestra, i mostren una deliberada vulgaritat que els fa accessibles a un públic molt variat. El vast corpus de les obres que ha realitzat en els últims vint-i-cinc anys, del qual s'ha aplegat una gran selecció per a aquesta exposició, es podria entendre com una ambiciosa i estranya novel·la en la qual el lector no té la impressió d'haver llegit una història, sinó d'haver presenciat un accident.

ACTIVITATS ENTORN A L'EXPOSICIÓ

Sir Drone

Performance

Lectura dramatitzada del guió *Sir Drone*, de Raymond Pettibon.

DIJOUS, 7 DE FEBRER A LES 19.30 h
Sales de l'exposició.
Aforament limitat.

Bon rollo. Polítiques de resistència i cultures musicals

DEL 25 DE FEBRER AL 26 DE JUNY
Programa de cinema i vídeo que traça una possible història de les cultures sorgides al voltant dels corrents de música popular de consum, des de final dels seixanta fins a l'actualitat: des del pop fins a les pràctiques *rave* i les cultures tecno.

CADA DILLUNS, A LES 19.00 h
Auditori. Aforament limitat.
Videoteca i espai de lectura a les sales de l'exposició.

VISITES GUIADES

DISSABTE, 16 DE FEBRER
DIMECRES, 20 DE FEBRER
DIUMENGE, 24 DE FEBRER
DISSABTE, 2 DE MARÇ
DIMECRES, 6 DE MARÇ
DIUMENGE, 10 DE MARÇ
DISSABTE, 16 DE MARÇ
DIMECRES, 20 DE MARÇ
DIMECRES, 27 DE MARÇ

Horari

DIMECRES I DISSABTES A LES 18 h
DIUMENGES I FESTIUS A LES 12 h

Per a més informació:

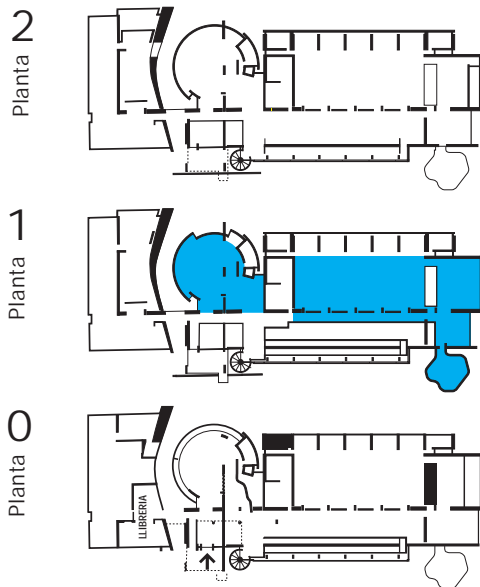
Tel. 93 412 14 13
servcult@macba.es

RAYMOND PETTIBON

8 de febrer - 11 d'abril de 2002

He had seen..., 1998. Col·lecció Dean Valentine i Amy Adelson, Los Angeles. Gentilesa Regen Projects, los Angeles. © Raymond Pettibon, 2002

SI US PLAU, NO TOQUEU LES OBRES D'ART
AJUDEU-NOS A CONSERVAR-LES PER ALS FUTURS VISITANTS

Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
Tel.: 93 412 08 10
Fax: 93 412 46 02
www.macba.es

Horaris
Feiners, d'11 a 19.30 h
Dissabtes, de 10 a 20 h
Diumenges i festius, de 10 a 15 h
Dimarts tancat

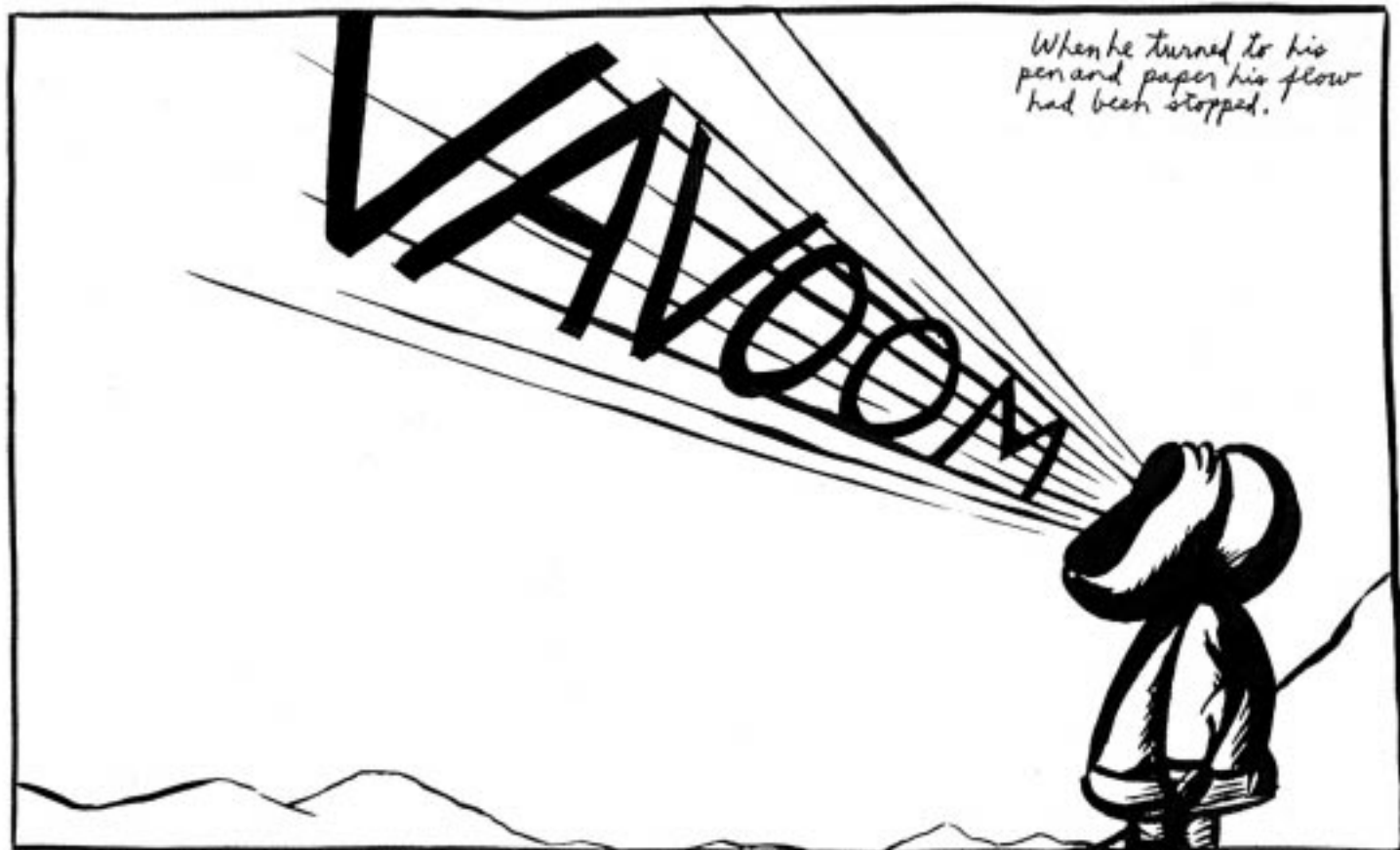
Empresa patrocinadora del MACBA: Membre d'Honor de la Fundació MACBA:

MACBA Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Aquesta exposició és la primera presentació monogràfica a Espanya de l'obra de l'artista nord-americà Raymond Pettibon (Tucson, Arizona, 1957). La mostra conté prop de mil dibuixos sobre paper, murals dissenyats i realitzats especialment per als espais del MACBA, cinc pel·lícules de vídeo i també música, llibres i notes procedents de l'arxiu de l'artista. El conjunt d'aquests materials confirma l'heterogeneïtat i la riquesa de la producció artística de Pettibon, en la qual entrellaça temes procedents de la cultura de masses nord-americana, la religió, el sexe i l'art. La seva obra succeeix la d'una generació d'artistes de Los Angeles entre els quals hi ha John Baldessari, Jim Shaw i Edward Ruscha. Pettibon, juntament amb Paul McCarthy i Mike Kelley, és un clar exponent d'una tradició artística originària de la Costa Oest, marcada pel contrast i la convivència entre les subcultures *underground* i les ficcions de la indústria de Hollywood.

Raymond Pettibon –que és com li deia de petit el seu pare, catedràtic d'anglès i escriptor de novel·les d'espionatge– va néixer el 1957 a Tucson, però poc després la seva família es va traslladar a Los Angeles. Durant els seus anys d'estudiant d'economia a la UCLA, Pettibon va col·laborar en el diari de la universitat, *The Daily Bruin*, per al qual feia vinyetes polítiques que firmava amb el seu nom autèntic, Raymond Ginn. La seva obra retrata la generació que va construir la societat nord-americana a final dels anys cinquanta i començament dels seixanta, una època de transició radical en la cultura dels Estats Units, a la qual Pettibon

Vavoom. *When he turned...*, 1990. Col·lecció privada, Los Angeles. Gentilesa Regen Projects, Los Angeles. © Raymond Pettibon, 2002

fa referència sovint i representa en els seus moments més vulnerables. Aquesta generació va viure les guerres de Corea i del Vietnam, i les protestes irades contra el conflicte bèl·lic. Va veure com l'era *hippy*, després de l'"estiu de l'amor", acabava amb un vessament de sang amb els assassinats de Sharon Tate i de LaBianca, ordenats per Charles Manson el 1969 i amb la pallissa mortal que els Àngels de l'Infern van clavar a un noi negre durant un concert dels Rolling Stones a Altamont. Es tracta de la mateixa generació que va viure la revolució sexual i va experimentar amb drogues, va formar part d'una cultura pop que incloïa els Beatles, Jimi Hendrix, Jim Morrison i The Doors, Elvis i Bob Dylan i *groupies* com les famoses Plastercasters, que feien motlles dels penis dels seus herois. Aquella va ser també l'era del control i la persecució dels comunistes i els homosexuals, operació encapçalada pel polèmic J. Edgar Hoover, que va dirigir l'FBI durant dècades.

Pettibon crea imatges que no responen al cànon del virtuosisme artístic convencional, però que causen un gran impacte. En combinar imatge i paraula, la seva obra arrenca on s'acaba la dels dibuixants de vinyetes i còmics o la d'artistes d'art pop com ara Roy Lichtenstein. Les seves *ficcions* (com ell mateix denomina les seves obres) provenen de fonts molt diverses. D'una banda, la seva obra es vincula a la sàtira social, des dels gravats de Goya fins a les vinyetes d'Honoré Daumier. De l'altra, moltes de les seves imatges pertanyen a la cultura de masses, televisió –*Perry Mason* o pel·lícules de sèrie B–, les revistes i còmics, com ara *Krazy Kat* de George Herriman o *Terry & The Pirates* de Milton Caniff. Això mateix passa amb els textos que incorpora en els seus dibuixos, procedents de les seves lectures eclèctiques: Marcel Proust, Henry James, la Bíblia, William Blake i John Ruskin fins a revistes i novel·les barates. En la seva obra més primerenca, aquestes referències a les seves lectures són més aviat notes "entre línies", i en canvi en la seva obra posterior les citacions són més extenses i directes.

En els primers anys de la seva carrera artística, l'obra de Pettibon (dibuixos, textos, obres de teatre, entrevistes, crítiques de concerts...) apareixia en les sèries de *zines* fotocopiats o impresos en *offset* que publicava ell mateix. En aquella època, el seu germà gran va fundar la banda punk *hardcore* Black Flag i la casa discogràfica alternativa SST Records, que va ajudar Pettibon a imprimir i a distribuir tirades limitades d'alguns dels seus *zines*, amb títols com *Captive Chains*

[Cadenes captives], la sèrie *Tripping Corpse* [Cadàver de viatge], *Asbestos* [Asbest], *Freud's Universe* [L'univers de Freud], *My Struggle for Life after Death* [La meua lluita per la vida després de la mort] i *Other Christs* [Altres Crists]. Pettibon va continuar realitzat sèries amb una certa regularitat fins al 1992.

A mitjan anys vuitanta, Pettibon va començar a mostrar la seva obra en espais expositius, alhora que la seva exploració de la paraula escrita va derivar en construccions de text i imatge més complexes. Molts dels primers protagonistes continuen apareixent en les seves creacions, i en sorgeixen d'altres, com ara els personatges Gumby i Vavoom, *alter egos* de l'artista. Gumby –basat en una figura animada de plastilina de final dels anys cinquanta– té la capacitat d'introduir-se en els llibres i formar part de les seves històries, que és exactament la manera com treballa Pettibon. Vavoom, personatge de la sèrie de dibuixos dels anys cinquanta *Félix el gat*, només és capaç de cridar el seu nom. Aquest personatge representa els orígens del llenguatge, de l'expressió i de la comunicació, un tema que es pot trobar en moltes de les creacions de Pettibon. D'altres temes recurrents inclouen surfistes de la vella escola, amb els banyadors amples i llargues planxes sobre grans onades; herois clàssics del beisbol i el ferrocarril transcontinental. Aquests temes representen la quinta essència de l'esperit nord-americà: la passió pels viatges, l'exploració del desconegut, la rebel·lia i l'idealisme. Recentment, ha utilitzat de nou herois clàssics del còmic, com Batman i Superman, que en les seves ficcions mostren desitjos reprimits, en contrast amb la seva imatge pública de defensors de la llei i l'ordre.

L'any 1989 va enregistrar, amb un equip de vídeo domèstic, una sèrie de pel·lícules en què explica històries pròpies de la subcultura nord-americana dels seixanta i setanta. A *Sir Drone*, Mike Watt (dels grups Minutemen i FIREHOSE) i Mike Kelley interpreten dos punks adolescents que intenten formar una banda als anys setanta, amb les diverses qüestions ètiques i estètiques que es plantegen. A *The Whole World Is Watching: Weatherman '69* [El món sencer està mirant: Weatherman '69], una altra vegada Mike Watt, amb Kim Gordon i Thurston Moore –components de Sonic Youth– interpreten membres del col·lectiu Weatherman, un grup radical d'estudiants revolucionaris que recolzaven la lluita armada en protesta contra la guerra de Vietnam i l'imperialisme americà. Els vídeos *Judgement Day Theater: The Book of*